

Des de Sant Joan de las Abadesas

A NOSTRES CONSPÍCUOS CONSOLIDATIVOS

¡Pobres Bufons!... S'han prés la *molestia* de fer d'*arregladors*, no per odi que tinguen a persona determinada de aquesta Vila. Si no perquè s'han cregut amb el dever de buscar guerra, perquè aixís diuen que trobarán la *pau*. Buscar guerra, a quants passin per la seva imaginació. Buscar guerra, per sistema, i sols per fer nostra Vila, *rica i plena*. ¡Ai pobres Bufons!... quan desitjaríen poguer coneixer la historia d'un fill d'aquesta vila que la tingués *bonica* com ells, per poguer-se expansionar-se en publicar-la. ¡Pobres!... ¡no la busquin no! que en aquesta vila, de la condició de vostés no será possible trobar-ne un altre. ¿I veuen? els compadeixo. Perqué els hi ha sigut molt facil embollar la *troca*, pró ¡ai!... els será molt difícil trobar els *caps*. ¿No ho creuen vóstes aixís? ¿oy...? ¡Ja ho crec que si poden sortir d'aquesta ja els hi costará molt de tornar-se a enredar! ¡Si home si! de *sabiundu* ja es *bonic* serne (pro no tant com vóstes).

¡Reno! com s'expliquen el *Blanch* i en *Romansones*! Ens diuen que'l Sr. Pujol i aquell altre son *intimos conspicuos redentores del obrero*.

¿Que volen dir estimats *Bufons* que no està bé de ésser redentor? ¡Tant que vóstes s'hi feien véuer!...

¿Que no se'n recorda el Sr. Salvador Blanch, quant ensdeia, que'l treballador que anaba a pendrer café a can Pep, no tenia vergonya?

¿Que no s'en recorda quant ens deia que el duenyó d'aquell establiment era un enemic irreconciliable del treballador al igual que tots els *grossus* que anaven an aquella casa?

¿Que no se'n recorda quan ens deia que vóste no s'hi acostava mai, per que estava cert que allà sols se tractaven les maneres més inhumans de postergar al treballador.

¿Que no se'n recorda quant ens deia que per el sol fét de anar a pendrer café en aquell establiment ja era un enemic del treballador?

¡Caratsus...! ¡quina sinceritat que te vóste! ¡Pobre Bufó...! ¿Es que son els *Quevedos* que han obrat el *miracle* de la seva transformació.

¡Reira d'anell!... ¡Quina manera de rebentar nos la calaxera!... ¡Tanta de *confianza* que inspiraba en el treballador!... ¡Ai *caratsus* de Bufonet! ara no sols hi entra vóste en aquella casa... sino que vóste i el Sr. *Romansones* els hi hem vist tenir moltes vegades *xinxillos*, que la vritat, ens han cridat molt l'atenció. I ho veu lo que son les coses. I ja com els que van an aquella casa de molt temps tenen molta mes

dignitat que vóstes (inclús el duenyó), els han donat a compendrer que n'estan tips de vóstres canallades, i ara tenen de *trasmotchar* al altre banda del pont! ¡Caratsus! quan menys allà podran entendrers ja que son nos amb nos. ¡I si home!... (*Dios los cria y ellos se juntan*.) Pro, aixó si, jo no dupto pas, que allà sols s'ajunten perquè son *intimos conspicuos*... ¡Caratsus!... i de l'altre me'n descuidaba.

I vóste, Sr. *Romansones*? ¿No era vóste, l'any passat, quant la huelga dels simentaires, deia en alguns treballadors que tenien molta raó, per que la llei obliga a n'els patrons a pagar als seus treballadors quant menys cada quinze dies?

¿No era vóste també, qui 'ls hi deia que era molt de justicia que cobressin mes jornal?

¿No era vóste qui 'ls hi deia, que vóste estava de la seva part? (pro que sobretot no 'l comprometessin, que no poguessin enterar-se'n els patrons). ¡Ah, caratsus! ¡per a aixó deuria dir vóste *conspicuos redentores del obrero*! Siguent aixís, ¿que diria el Sr. Cabot?

¿No era vóste qui a les reunions dels patrons *defensaba* d'una manera tan enérgica a n'els treballadors? ¿Que dirán els treballadors al tenir tan *conspicuo redentor*?

¡Home aixís ja no m'estranya volguessin aixecar-li aquell monument, i decorar-lo amb alló d'aquella casa de Vich! ¡Es molt natural... si sab vóste guanyar-se tants mérits? ¿que te d'estrany que li estiguin tan *agredesidus*? ¡no faltaba mes! Vóste que ens ha portat tants adelantos, que fan aquesta vila *rica i plena*. ¿Que tal vegada sería vóste l'inventor d'aquella engrabada del pont? Antes de vóste proporcionar nos els seus *sabios consejos*, no tenia pas de cuidar-sé'n aqueix municipi. ¿No es vritat Sr. Colomer? ¿Que no podría ser que, no havent sigut vóste regidor continués fent-ho la Companyia del Nort, com ho havia fet sempre? ¡Oh...! ¡ve en tenim sort de vóste per a anar-nos *modernisant*.

¿Sabeu mos estimats llegidors el perquè? Doncs es perquè, *con su grandísimo talento*, ens fa sapiguer que tenim una minoria de vaques, i demés bestia, en la qual el Sr. *Romansones*, segurament tindrà la honra de perteneixer. ¡I es natural! amb tal element cada dia puga fer-nos nous *descubriments*. L'un dia els comptes no's tan bé, l'altre dia que trop diferencies, ¿es que tal vegada no ho saben fer de la manera que ho fan aquella minoria de vaques y demés bestia? ¡Pobre Sr. *Romansones*!... ¡que li costará *d'ensenyar las*!... ¡Tan que vóste se sacrifica per fer aquesta vila *rica i plena* i pensar que tothom diga que vóste es un BURRU de mala fe!

¡¡ca! home, ca, no'n fassi cas, vóste continuí fent-nos *descubriments*... i a proposito. Me crec amb el deber de fer enterar a mos llegidors que els nostres

Bufons acaven de fer-ne un de molt *interessant*. Ens diuen en el nombre X de «La Veu Comarcal», de Ripoll, que hi ha un jove en aquesta vila que treballa per portar a felis terme una obra *colossal*. I no ho duptin, no, quan ells ho diuen, será l'*atmiració* de tot el mon, per que creguin que nostres *Bufons* hi entenen amb aquestes coses. Pro per ara no'ns diuen en que consisteix aquella obra, no sabem si será de género *femenino*. Com que nostres *Bufons* diuen que son una miqueta *curts de vista*, o be tenen por de que els prenguin la patent... Pro ens diuen que per portar-la a cap tindrà de fer-se una subscripció. ¡Malu! Si necessiten *Quevedos*... nosaltres no'n tenim.

Seayors Bufons, ara les postres:

*Repasem-ne vostra historia
Que més xula no pot sér
¿Vosaltres no la dirieu?
Donç, jo ja l'explicaré.*

*Defensor del bé del poble
Ells diuen que volen ser,
¡Reno! ja'n toqueu provés
Ah, ¡si! ¡si! ho feu molt bé*

*Ja que vóstres consiliabums
Allà l'altre part del pont
Tenen de ser-ne per força
Tot lo, més dolent del mon.*

*L'un amb una pata curta,
L'altre Blanch com sac de guix,
Digueume sense cap traba
¿Pot sortir res de bó aixís?*

*Traieuvos doncs la careta,
I si açàs, no vos cau bè,
¡Oh!... per aixó no paseo ansia
Be prou que jo ja ho faré*

*Per insultar les persones
Amb escrits i estar amagats,
Segons se veu per les obres,
Son molt dolents i cobarts.*

En preparació per el nombre vinent, la discripció de l'aparell i el seu funcionament, *sorprendent i extraordinari*, el que funciona per medi de la electricitat acumulada, segons han descobert nostres *Bufons* (Blanch i *Pata-galana*), que diuen que està instalat en la parroquial iglesia del veí poble de Surroca, e! que segons se despren, està encarregat de manipular-lo.

L'ERMITA DE SANTA BARBARA

Imp. de P. Aubert, Clivillers, 22.—Olot.

LA FORTUNA PARA TODOS

27 MILLONES DE PESETAS

GARANTIDAS OFICIALMENTE y repartidas en 158 SORTEOS OFICIALES

Villa de MADRID, de PARIS y otras

11.043 Premios desde 100 Pesetas a 1.000.000

UN SORTEO CADA OCHO DIAS POR TERMINO MEDIO

Cobro inmediato de los Premios. — Detalles gratuitos

SEGURIDAD ABSOLUTA.

Para tomar parte enseguida en los 158 Sorteos, enviense

5 Ptas 50, como única entrega

en sellos, ó mejor en giro postal, sobre monedero ó giro matuo, á

EL FOMENTO DEL AHORRO, Diputación 284 BARCELONA y Lauria 37

el cual remitirá los números correspondientes a vuelta de correo

SE DESEAN AGENTES ACTIVOS Y SERIOS

ACADEMIA PARISIEN DE CORTE Y CONFECCIO

sistema «MARTÍ»

dirigida per la professora MARIA BOIX

Plaça del Carme, núm. 1, = OLOT